Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

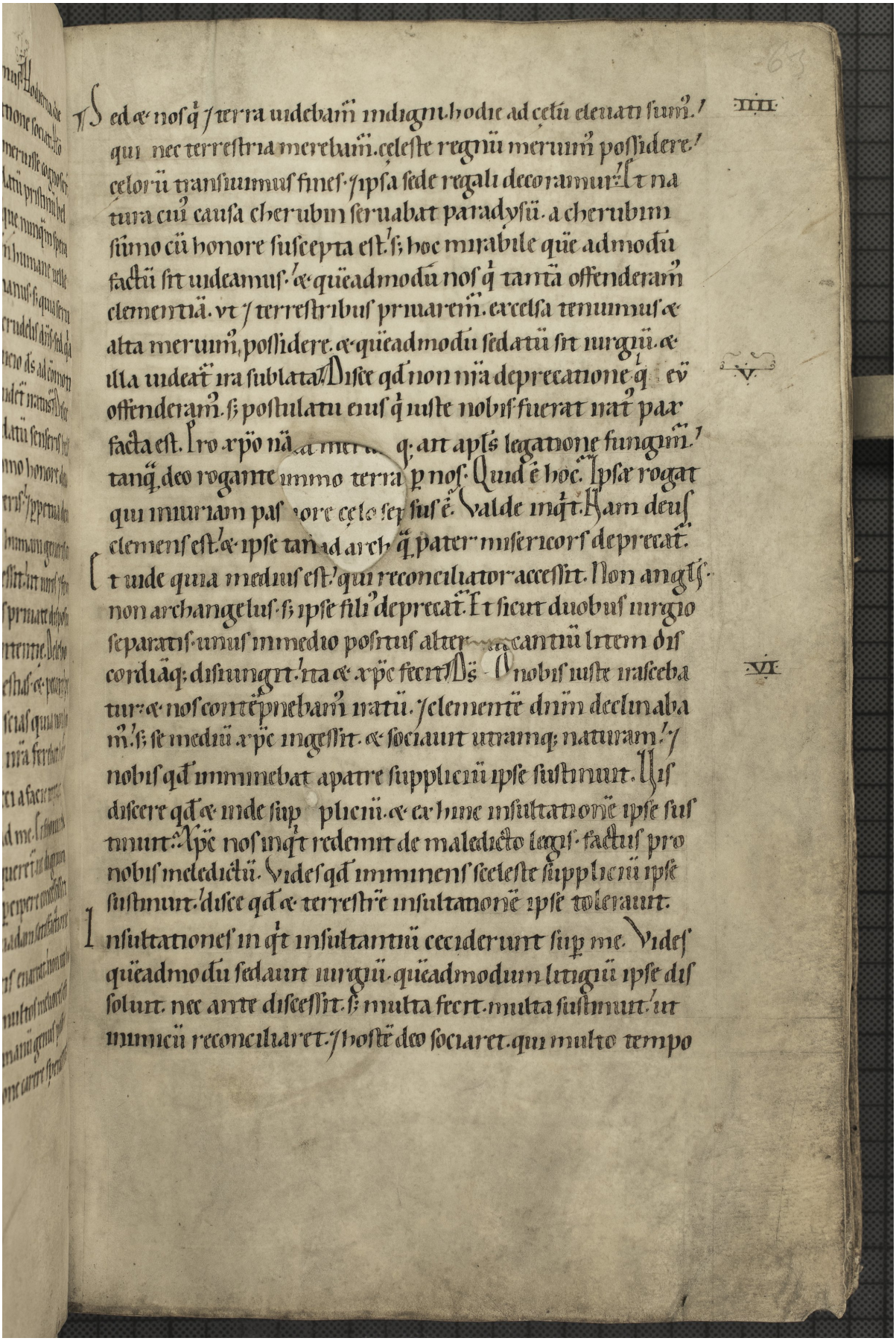

Sed & nos q̃ / terra uidebam̃ indignu hodie ad cęlũ eleuati sum̃. / IIII.
qui nec terrestria merebam̃. cęleste regnũ merum̃ possidere. /
cęlorũ transiuimus fines. / ipsa sede regali decoramur. Et na
tura cui causa cherubim seruabat paradysũ. a cherubim
sumo cũ honore suscepta est. ſ; hoc mirabile quĕ admodũ
factũ sit uideamus. / & quĕadmodũ nos q̃ tantã offenderam̃
clementiã. vt / terrestribus priuarem̃. excelsa tenumus &
alta merum̃, possidere. & quĕadmodũ sedatũ sit iurgiũ. &
illa uideat̃ ira sublata. / Disce qd̃ non mã deprecatione q̃ eũ V.
offenderam̃. ſ; postulatu eius q̃ iuste nobis fuerat nat̃ par
facta est. Pro xp̃o nã [illegible] q̃ ant apl̃s legatione fungim̃. /
tanq̃ deo rogante immo terra p̃ nos. Quid ē hoc. Ipsa rogat
qui iniuriam pas[illegible]ore cęlo sep sus ē. Valde iq̃t. Nam deus
clemens est. & ipse tam ad arch q̃ pater misericors deprecat.
Et inde quia medius est. / qui reconciliator accessit. Non angl̃s.
non archangelus. ſ; ipse fili deprecat̃. Et sicut duobus iurgio
separatis. unus in medio positus alter [illegible] cantiũ inter dis
cordiaq; disiungit. ita & xp̃c fecit. / Dũ nobis iuste irasceba VI.
tur. & nos contẽpnebam̃ patrũ. / clementiĕ dn̄i declinaba
m̃. / ſ; se mediũ xp̃c ingessit. & sociauit utramq; naturam. /
nobis qd̃ imminebat a patre supplicũ ipse sustinuit. Vis
discere qd̃ & inde sup[illegible]plicũ. & ex hinc insultationĕ ipse sus
tinuit. Xp̃c nos iq̃t redemit de maledicto legis. factus pro
nobis maledictũ. Vides qd̃ imminens scelestĕ supplicũ ipse
sustinuit. / disce qd̃ & terrestrĕ insultationĕ ipse toleauit.
Insultationes in q̃t insultantiũ ceciderunt sup me. Vides
quĕadmodũ sedauit iurgiũ. quĕadmodum litigiũ ipse dis
soluit. nec ante discessit. ſ; multa fecit. multa sustinuit. / ut
inimicũ reconciliaret. / hostĕ deo sociaret. qui multo tempo